

مهندسی شهرسازی

قرار دهند و برای هدایت و کنترل توسعه آن تلاش کنند. شهرسازی یک رشته چندبهدی در زمینه‌های جامعه‌شناسی و دانشجوی این رشته دروس متعددی در زمینه جامعه‌شناسی شهری، اقتصاد شهری، برنامه‌ریزی شهری، توسعه شهری و طراحی شهری می‌گذراند. اطلاعات مورد نیاز را در زمینه ادراک فضای شهری، تشخیص نیازهای جمعیتی، امکانات برنامه‌ریزی و تنظیم کاربری‌ها بر اساس نیازها، در حد توسعه روستایی و شهرهای کوچک به دست می‌آورد.

توانمندی‌ها و ویژگی‌های لازم

دانشجوی رشته شهرسازی باید اطلاعات عمومی خوبی داشته باشد و در دانشگاه نیز به این اطلاعات، عمق و وسعت بیش‌تری ببخشد. رشته شهرسازی نیاز به مطالعه زیاد، کارهای فیزیکی گسترده و برداشتهای میدانی بسیاری دارد؛ به همین دلیل دانشجویان باید وقت زیادی را به آن اختصاص دهند. همچنین باید قدرت تحلیل بالایی داشته باشند و در طراحی، زبردست باشند؛ به خصوص دانشجویان رشته کارشناسی ارشد طراحی شهری که باید در طراحی توانا باشند. به همین دلیل در آزمون کارشناسی ارشد این رشته، امتحان طراحی گرفته می‌شود.

دانشجوی این رشته باید با طراحی و مفاهیم هنری مثل روان‌شناسی رنگ‌ها آشنا باشد و در عین حال به مفاهیم تکنیکی و اصول فنی کار مثل نقشه‌برداری، رسم فنی، پرسپکتیو، هندسه فضای، مدل‌سازی، ریاضی و مسائل انسانی و اجتماعی مثل مبانی جامعه‌شناسی علاقه‌مند باشد و بداند که در مدت تحصیل باید کارهای تحقیقاتی و عملی بسیاری انجام دهد. در سطح کارشناسی، از دانشجوی شهرسازی انتظار می‌رود که دید هندسی و درک فضا داشته باشد و بتواند در طراحی، فضا را به صورت دوبعدی و سه‌بعدی تصویر کند. همچنین باید در ریاضیات، به ویژه آمار، مسلط باشد؛ زیرا جمع‌آوری و تحلیل اطلاعات و تحقیقات این رشته، نیاز به آمار و تحلیل آماری دارد و در نهایت، به زبان انگلیسی و آشنایی با کامپیوتر که در دنیای امروز عامل مهمی در موفقیت یک دانشجوی است، تسلط داشته باشد.

شهرسازی علمی است که به بررسی همه‌ی تحولات اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و فیزیکی یک شهر می‌پردازد و تلاش می‌کند که روابط موجود در یک شهر را در قالب نظامی هماهنگ، مدیریت و سازمان‌دهی کند و متخصص شهرسازی نیز کسی است که با مطالعه و بررسی روابط اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی حاکم بر شهر، برنامه‌ای به‌سامان و مطبوع برای یک شهر ارائه می‌دهد؛ برنامه‌ای که تصویرگر سیمای شهر در آینده است.

در این رشته حداقل شش محور اصلی وجود دارد که در برنامه‌ریزی و طراحی شهر، سرنویس‌سازند.

برنامه‌ریزی شهری؛ عمدتاً بر کاربری زمین‌ها متمرکز است؛ یعنی بررسی می‌کند که سا چگونه فضا و پهنه‌ی شهر را به فعالیت‌های مختلف اعم از صنعتی، تجاری و مسکونی اختصاص دهدیم.

برنامه‌ریزی حمل و نقل

برنامه‌ریزی اقتصادی و اجتماعی؛ در شهر تنها موضوع مورد بررسی، فیزیک شهر نیست بلکه مسئله‌ی مهم، جامعه شهری و انسان‌هایی هستند که در این محیط زندگی می‌کنند. به عبارت دیگر برای قرهای مختلف که دارای امکانات اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی هستند یا برای اقوام مختلفی که در مکان‌های مختلف یک شهر زندگی می‌کنند، باید برنامه‌ریزی شود.

برنامه‌ریزی شبکه‌های زیرساختی؛ مثل آب، برق و تلفن.

برنامه‌ریزی محیط زیست؛ به بررسی خطرهای محیط زیست مثل سیل و زلزله می‌پردازد و برای مقابله با این سوانح، برنامه‌ریزی می‌کند. همچنین به مطالعه‌ی ظرفیت‌های محیطی و تأثیرات سوئی که انسان بر محیط زیست می‌گذارد می‌پردازد. طراحی شهری؛ به طراحی سه‌بعدی شهر پرداخته و محور توجه آن، تناسب انسان با محیط فیزیکی خود است. در واقع در طراحی شهری، انسان با تمام خصوصیات جسمی، روحی و معنوی‌اش مطرح است و هدف آن نیز ارتقای کیفیت شهر است. با ترکیب این شش دانش، متخصصان می‌توانند تمامیت پدیده‌ی شهر را مورد شناسایی